

mende med de hensyn, der ligger bag reglerne om inhabilitet, at den pågældende som udgangspunkt afskæres fra at deltage i behandlingen og afgørelsen af dette spørgsmål. Når bestemmelserne i lovforslagets § 4, stk. 1 og 2, gøres tilsvarende anvendelige, kan en sådan ordning da heller ikke antages at give anledning til praktiske vanskeligheder. Denne hovedregel svarer til, hvad der gælder efter den svenske forvaltningslov og efter den norske forvaltningslov, for så vidt angår medlemmer af kollegialt sammensatte forvaltningsmyndigheder.

I dansk forvaltningsret har der imidlertid i forbindelse med forskellige kollegialt sammensatte forvaltningsorganer udviklet sig regler, hvorefter det tillades, at det pågældende medlem selv deltager i forvaltningsorganets behandling og afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt medlemmer er inhabile. Det gælder således navnlig med hensyn til kommunalbestyrelsernes behandling af sådanne spørgsmål. I § 8, stk. 1, 2. pkt., i normalforretningsordenen for kommunalbestyrelser anføres det således, at et kommunalbestyrelsesmedlem ikke er afskåret fra at deltage i kommunalbestyrelsens forhandling og afstemning om, hvorvidt han er inhabil. En tilsvarende bestemmelse er indeholdt i § 8, stk. 1, 2. pkt., i forretningsordenen for ligningskommissionerne. Tilsvarende regler er i øvrigt fastsat i § 61, jfr. § 62, stk. 2, i retsplejeloven om domstolens behandling af spørgsmålet om dommeres inhabilitet.

Da hensyn af tilsvarende art som de, der ligger bag den pågældende bestemmelse i den kommunale normalforretningsorden kan gøre sig gældende for andre kollegiale forvaltningsorganers vedkommende, er det derfor i 2. pkt. foreslået, at lignende specialregler på andre områder opretholdes.

Efter justitsministeriets opfattelse må gennemførelsen af den foreslåede almindelige regel i § 6, stk. 3, imidlertid medføre, at det i forbindelse med fremtidige ændringer af lovgivning og administrative forskrifter, der regulerer de pågældende områder, nøje overvejes, om der er behov for at opretholde sådanne særregler, der favner denne almindelige regel i forvaltningsloven.

Til kapitel 3

Bestemmelserne i dette kapitel indeholder regler om partens aktindsigt. Med hensyn til baggrunden for de foreslåede regler kan der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget ovenfor under pkt. 8 b.

Hovedreglen om partens ret til aktindsigt findes i lovforslagets § 7 og § 8, der indeholder en almin-

delig beskrivelse af, hvad partens ret til aktindsigt omfatter. Forslagets § 9 indeholder en bestemmelse om udsættelse af sagens afgørelse, når der fremsættes begæring om aktindsigt. Derefter følger forskellige bestemmelser om undtagelser fra retten til aktindsigt. Således indeholder forslagets §§ 10–13 bestemmelser om undtagelse af visse typer dokumenter og § 14 bestemmelser om undtagelse af nærmere opregnede arter af oplysninger. Forslagets §§ 15 og 16 indeholder bestemmelser om proceduren i forbindelse med afgørelsen af aktindsigtsspørgsmål og om muligheden for at tillægge en begæring om aktindsigt opsættende virkning med hensyn til en eventuel klagefrist. Endelig indeholder forslagets § 17 en bestemmelse, der hjemler en part en nærmere afgrænset adgang til aktindsigt i afsluttede straffesager.

Til § 7

Bestemmelserne i § 7 indeholder lovens hovedregel om en parts ret til efter begæring at blive gjort bekendt med dokumenterne i sin egen sag og om betydningen af eventuelle tavshedspligtsforskrifter.

Bestemmelserne i *stk. 1* svarer til den gældende offentlighedslovs § 10, stk. 1, 1. pkt., jfr. § 1, stk. 2.

Adgangen til aktindsigt m.v. ifølge lovforslagets kapitel 3 tilkommer den, der er *part* i den pågældende sag. Der opstår derfor i lighed med, hvad der er tilfældet efter den gældende lov, et spørgsmål om afgrænsningen af den personkreds, der som »parter« kan påberåbe sig den videregående adgang til at blive gjort bekendt med dokumenterne i deres egen sag. Dette afgrænsningsspørgsmål er ikke særegent for bestemmelserne om aktindsigt, men opstår også i forhold til lovforslagets øvrige bestemmelser, der tillægger parter visse beføjelser i forbindelse med sagsbehandlingen og en sags afgørelse. Spørgsmålet opstår således også i forhold til bestemmelserne om obligatorisk partshøring og om partens ret til på eget initiativ at afgive en udtalelse til sagen, jfr. lovforslagets kapitel 4 og bestemmelserne om begrundelse m.v. i kapitel 6.

Den gældende offentlighedslovs § 10 afgrænser – i overensstemmelse med hvad der var gældende efter partsoffentlighedsloven – den personkreds, der har partsstilling som »ansøgere, klagere og andre parter«. Lovforslaget indeholder ikke nogen udtrykkelig definition af partsbegrebet, men skal forstås i overensstemmelse med den praksis, der med udgangspunkt i partsoffentlighedsloven og den gældende offentlighedslov har udviklet sig med hensyn til indholdet heraf.